СТОЛИЧНА ОБЩИНА
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 93 77 591, Факс 98 70 855, e-mail: info@sofiacouncil.bg, http://www.sofiacouncil.bg

ПРОЕКТ!

Р Е Ш Е Н И Е № _____
на Столичния общински съвет
от _____ 20__ година

ЗА: Приемане на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, приета с Решение № 83 по Протокол № 7/28.02.2008 г. и разгласена на 7.03.2008 г., поправка на чл. 41, ал. 1 с Решение № 113 от 6.03.2008 г.; разгласена на 7.03.2008г., (изм. и доп. с Решение № 828 по Протокол № 28 от 18.12.2008 г., Решение № 32 по Протокол № 30 от 29.01.2009 г., Решение № 766 по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., Решение № 3 по Протокол № 81 от 13.01.2011 г., Решение № 65 по Протокол № 5 от 22.12.2011 г., Решение № 700 по Протокол № 54 от 19.12.2013 г., Решение № 132 по Протокол № 78 от 12.03.2015 г., доп. - Решение № 674 по Протокол № 23 от 29.09.2016 г.)

МОТИВИ:

ПРИЧИНИ, КОИТО НАЛАГАТ ПРИЕМАНЕТО:

1. Компетентност на Столичен общински съвет по въпроси, касаещи местните данъци.

Съобразно изричната законова делегация по чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси:„*Общинският съвет определя с наредба размера на данъците по ал. 1 при условията, по реда и в границите, определени с този закон.*"Посочената законова разпоредба е в унисон с чл. 141, ал. 3 от Конституцията на Република България, съгласно който „*Общинският съвет определя размера на местните данъци при условия, по ред и в границите, установени със закон.*" Видно от посоченото в изложението в настоящия Доклад, всички предложени изменения и допълнения на Наредбата се правят въз основа на и съобразно изрична законова делегация по съответните разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), с който са изменени и допълнени норми на Закона за местните данъци и такси.

С оглед на горното, изменението и допълнението на Наредбата следва да се приеме на основание чл. 141, ал. 3 от Конституцията на Република България, чл. 8 от Закона за нормативните актове, чл. 21, ал. 1, т. 23, чл. 21, ал.2 от Закона

за местното самоуправление и местната администрация, чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, както и на основание чл. 76, ал.3 и чл. 79 от АПК.

2. Изменения и допълнения в Закона за местните данъци и такси.

С § 39 на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.)са направени изменения и допълнения на Закона за местните данъци и такси, релевантните от които, с оглед на регулираната материя, най-общо могат да бъдат обособени в следните групи: 1) изменения и допълнения, касаещи местния данък върху недвижимите имоти; 2) изменения и допълнения, касаещи местния данък върху наследствата; 3) изменения и допълнения, касаещи местния данък при придобиване на имущества по дарения и по възмезден начин и 4) изменения и допълнения, касаещи местния данък върху превозните средства.

С някои от посочените изменения и допълнения законодателят прецизира използваната терминология, с други се въвеждат специфични процедурни правила, с трети се въвежда диференциран размер на дължимия местен данък, в зависимост от особеностите на обекта на облагане, а с четвърти се променя изцяло начина на определяне на размера на дължимия местен данък. Във връзка с тези изменения и допълнения на Закона за местните данъци и такси, се налага да бъдат направени и съответни изменения в Наредбата, необходими за привеждането на последната в съответствие с нормативния акт от по-висш ранг.

В настоящия Доклад се разглеждат измененията и допълненията на Закона за местните данъци и такси, направени с § 39 на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), освен където е посочено изрично друго основание, които налагат да бъдат направени и съответни изменения и допълнения в Наредбата, а именно:

2.1. Изменения и допълнения, касаещи местния данък върху недвижимите имоти.

2.1.1. С § 39, т. 1 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) е изменена разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, като думите „сгради и поземлени имоти“ се заменят с „поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради“. Посоченото изменение и допълнение следва да се приеме за прецизиращо терминологията, тъй като по същество и на практика не се въвежда нов обект на облагане, доколкото самостоятелните обекти в сгради подлежат на облагане с данък недвижими имоти и към настоящия момент.

Все пак, с цел унифициране на уредбата в закона и подзаконовия нормативен акт, чл. 7, ал. 1 от Наредбата следва да бъде допълнен, като след думата *„сгради“* се добавя запетая и изразът *„самостоятелни обекти в сгради“*.

2.1.2. С § 39, т. 2 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) са допълнени разпоредбите на чл. 12, ал. 1 и 2 от ЗМДТ, като след думите „вещно право“ се добавя изразът „на ползване“. С посоченото допълнение законодателят е прецизирал терминологията в закона с цел пълна

яснота по въпроса кой точно вид ограничено вещно право върху недвижим имот е обект на облагане с местен данък върху недвижими имоти.

С цел унифициране на уредбата в закона и подзаконовия нормативен акт, чл. 9 и чл. 10, ал. 2 от Наредбата следва да бъдат допълнени, като след думите *„вещно право“* се добави изразът *„на ползване“*.

2.1.3.С разпоредбата на § 39, т. 3 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) законодателят въведе промени по отношение на хипотезите, предвиждащи задължение за данъчно задължения субект за подаване на данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти, в зависимост от специфики на обекта на облагане или пък основанието за възникване на задължението за заплащане на данъка.

Във връзка с тези промени и с цел унифициране на нормативната уредба на ниво закон и подзаконов нормативен акт, следва да бъде направено изменение и допълнение на чл. 20 и чл. 21 от Наредбата, в съответствие с уредените в Закона хипотези.

2.1.4.С цел пълнота на изложението, в този Доклад, ще посочим, че разпоредбите на § 39, т. 4 и 5 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), касаещи изменения и допълнения на чл. 15 и чл. 18 от ЗМДТ не водят до необходимост от приемането на изменения и допълнения в Наредбата. Първичната законова уредба на съответните отношения с тях намира пряко приложение, което не се нуждае от изрично доразвитие на ниво подзаконов нормативен акт.

Горният извод е приложим и по отношение на § 39, т. 7 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.).

2.1.5. С разпоредбата на § 39, т. 6 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) се въвежда съществено изменение на чл. 22 от ЗМДТ.

С посоченото изменение законодателят разграничава режима на облагане на жилищните недвижими имоти, в зависимост от тяхното местоположение и фактическо използване, като въвежда по-висок размер на данък недвижими имоти за съответните имоти, попадащи в обхвата на чл. 22, т. 2 от ЗМДТ.

Съгласно Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., на територията на Столична община попадат следните курорти: град Банкя, представляващ „балнеолечебен курот от национално значение“ – попадащ в обхвата на чл. 22, т. 2, буква „а“ от ЗМДТ; квартал Панчарево на град София, представляващ „балнеолечебен курот от местно значение“ – попадащ в обхвата на чл. 22, т. 2, буква „б“ от ЗМДТ и природен парк „Витоша“, представляващ „климатичен планински курорт от местно значение“- попадащ в обхвата на чл. 22, т. 2, буква „б“ от ЗМДТ.

С оглед на това, считаме за необходимо да бъде изменена и допълнена Наредбата, като изрично бъде въведен в нея новият диференциран режим на размера на данъка, както и да бъдат определени конкретни му размери по чл. 22, т. 2, буква „а“ и „б“ от ЗМДТ, съобразно минимума, определен от законодателя, поради следното:

Съгласно чл. 1, ал. 3 от ЗМДТ *„Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година“*, а съобразно чл. 1, ал. 4 от ЗМДТ *„Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.“* Видно от тези разпоредби, изпълнението на волята на законодателя за диференцирано облагане за 2019 г. с по-висок размер на данъка върху недвижимите имоти на съответните имоти, попадащи в обхвата на чл. 22, т. 2, буква „а“ и „б“ от ЗМДТ, се предпоставя от изричното определяне на конкретен размер на данъка от Столичния общински съвет в срок до 31.12.2018 г., посредством изменение и допълнение на Наредбата. Липсата на изрично решение на Столичен общински съвет в този смисъл в срок до 31.12.2018 г. би създало нормативна празнина, доколкото от една страна такова решение и за 2019 г. не би могло да бъде прието след 31.12.2018 г., поради изричната забрана на чл. 1, ал. 4 от ЗМДТ, а от друга страна не може да се направи безусловен правен извод, че при липса на решение на Столичен общински съвет за изменение на тази част от Наредбата, биха се прилагали минималните размери по ЗМДТ, доколкото чл. 1, ал. 3 от ЗМДТ препраща към действащия размер за „предходната година“, а не към минимума по ЗМДТ. Тази теза се подкрепя от изричната разпоредба на § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), която обаче предвижда изрично само по отношение на данъка върху превозните средства „удължен срок“ за приемане на решение от общинските съвети до 31.01.2019 г., а в случай на неприемане на такова решение, изрично предвижда приложение на минималните размери по чл. 55, ал. 1 от ЗМДТ.

При определянето на размерите на патентния данък, Столичен общински съвет вече е категоризирал съответните териториални единици от обхвата на територията на Столична община, като за Зона IV-та са предвидени най-ниските размери на дължим патентен данък за съответните подлежащи на облагане с патентен данък дейности (Приложение 3 към чл. 56 от Наредбата). Град Банкя и квартал Панчарево попадат в Зона IV-та на Приложение 2 към чл. 50 от Наредбата. Не съществуват аргументи, които да доведат до извод, че този подход на Столичен общински съвет следва да бъде изоставен и да не се прилага и по отношение на определяне размерите на данъка върху недвижимите имоти по чл. 22, т. 2. Доколкото от него ще бъдат засегнати само недвижими имоти, находящи се в град Банкя и квартал Панчарево, размерът следва да бъде определен на минимума, допустим по волята на законодателя – 5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за имотите от Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение */приложим за град Банкя/* и 4,5 на хиляда върху данъчната

оценка за останалите недвижими имоти от Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници */приложим за квартал Панчарево/.*

2.1.6. С разпоредбата на § 39, т. 8 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) е въведена нова алинея 3 на чл. 25 от ЗМДТ, с която законодателят санкционира недобросъвестно поведение на данъчно задължените субекти. С новата ал. 3 е предвидено, че при установено деклариране на повече от едно основно жилище се изключва възможността за ползване на данъчно облекчение за всички декларирани имоти, респективно данъкът се дължи в пълен размер за всички имоти и за целия период, в който едновременно са били декларирани като основни жилища.

Макар и тази законова разпоредба да е пределно ясна и пряко приложима, доколкото режимът по чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗМДТ е залегнал в идентичните разпоредби на чл. 19, ал. 1 и 2 в Наредбата, считаме за необходимо и целесъобразно, новата разпоредба на чл. 25, ал. 3 от ЗМДТ да намери отражение в Наредбата, като за целта в чл. 19 се създаде нова алинея (3), със съответен на промените текст.

2.2. Изменения и допълнения, касаещи местния данък върху наследствата.

2.2.1.С разпоредбата на § 39, т. 3, буква „д" от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) законодателят въвежда задължение за служителите на местната власт, натоварени с функции по ЗМДТ, служебно да образуват партида за наследствен недвижим имот в случаите на бездействие от страна на наследниците или заветниците. Посоченото допълнение на чл. 14, ал. 6 от ЗМДТ следва да бъде отразено в кореспондиращият му текст на чл. 25 от Наредбата. За целта, досегашният текст на чл. 25 от Наредбата става ал. 1, като в него се създава нова алинея (2), със следния текст: **„(2) В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1, след изтичането на срока по ал. 1, служителят по чл. 5, ал. 1 образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението."**

2.2.2. Съобразно измененията и допълненията на чл. 37 от ЗМДТ, направени от законодателя с разпоредбата на § 39, т. 9 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), следва да бъде изменен чл. 30 от Наредбата, като досегашният текст на чл. 30 от Наредбата стане ал. 1. и се създаде нова алинея (2), със следния текст: **„(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник."**

2.3. Изменения и допълнения, касаещи местния данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин.

С разпоредбата на § 39, т. 11 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) са отменени чл. 49, ал. 3 и 4 от ЗМДТ, които уреждаха задължението за подаване на данъчни декларации по реда на закона в някои хипотези на безвъзмездно придобиване на имущество, респективно специфичните изключения от това задължение.

Посочената отмяна на законови разпоредби налага изменение на чл. 37, ал. 2 от Наредбата.

2.4. Изменения и допълнения, касаещи местния данък върху превозните средства.

2.4.1.В процеса на изготвяне на необходимите изменения и допълнения на Наредбата по повод на ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), беше установена празнина в подзаконовия нормативен акт, като след отмяната през 2008 г. на т. 3 и 5 от чл. 42 от Наредбата липсва изрично определяне на размера на данъка по отношение на джетове и скутери, съобразно изискването на чл. 56, т. 3 и 5 от ЗМДТ.

С оглед на това, считаме че следва да бъде отстранена посочената празнина, като бъде определен данъка за джетове и скутери в минималния размер, предвиден от законодателя.

Предвид горното, предлагаме следните допълнения на чл. 42 от Наредбата:

- Приема се нов текст на разпоредбата на точка 3 със следната редакция: **„3. за джетове – в размер на 100 лева за брой;“**
- Приема нов текст на разпоредбата на точка 5 със следната редакция: **„5. за скутери – в размер на 2,70 лева за киловат;“**

2.4.2. С разпоредбите на § 39, т. 13, 14, 15, 16, 17 и 18 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) законодателят променя изцяло концепцията и механизма на определяне на местния данък върху превозните средства.

Конкретно с § 39, т. 14 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) е отменена разпоредбата на чл. 54, ал. 3, точка 5 от ЗМДТ, предвиждаща възможността за ползване на данъчни облекчения във връзка с наличието на катализаторно устройство на превозното средство.

С оглед на това, кореспондиращият на отменения чл. 54, ал. 3, точка 5 от ЗМДТ текст от Наредбата, а именно чл. 40, ал. 3, точка 5 от Наредбата, следва също да бъде отменен изрично.

2.4.3.С § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) законодателят определя, че за 2019 г. размерите на данъка върху превозните средства се определят от общинските съвети в срок до 31 януари 2019 г. Същевременно законодателят постановява, че в случай на липса на определени нови размери до 31.01.2019 г., за 2019 г. данъкът върху превозните средства се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Предвид горното, доколкото е налице изрична законова разпоредба, определяща конкретно приложими размери на данъка върху превозните средства за 2019 г., считаме за нецелесъобразно приемането на изменения и допълнения в Наредбата в тази й част към настоящия момент, поради краткия срок, с който

разполага общинската администрация, обективно изключващ възможността за изготвяне на необходимия изчерпателен, всеобхватен и детайлен анализ на ефекта от промените, респективно изготвянето на правно и икономически обосновано предложение за приемане на размер на данъка върху превозните средства, различен от законодателно въведения минимум, както и императивните изисквания във връзка с процедурата по законосъобразно приемане на нормативни актове от Столичен общински съвет,.

С оглед на това, предлагаме измененията и допълненията на Наредбата във връзка с разпоредбите на § 39, т. 13, 15, 16, 17 и 18 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) да бъдат отложени, в съответствие с правилото на § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.).

3. Изменения и допълнения, несвързани с измененията и допълненията в Закона за местните данъци и такси.

При прегледа на подзаконовите разпоредби по повод на тяхното изменение и допълнение във връзка със ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), бяха установени терминологични и технически несъответствия в разпоредбите от Глава втора, раздел VI от Наредбата със законовата уредба.

3.1. При определяне на туристическите обекти, разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за туризма използва единствено термина „места за настаняване“ - Клас А (хотели, мотели, апартаментни туристически комплекси, вилни селища, туристически селища и вили) и Клас Б (семейни хотели, хостели, пансиони, почивни станции, къщи за гости, стаи за гости, апартаменти за гости, бунгала и къмпинги). Законът не дефинира и не използва термин „средства за подслон“.

С оглед на това и с цел унифициране на терминологията на законово и подкзаконово ниво, чл. 57, ал. 3 от Наредбата следва да бъде изменен, като се заличи изразът **„средствата за подслон и“**.

3.2. Формулата по чл. 58, ал. 5 от Наредбата е относима единствено и само към ал. 4 на същия член от Наредбата, която обаче беше отменена с решение № 5883 от 05.11.2012 г. по адм. дело № 5000/2011 на АССГ, потвърдено с решение № 4163 от 26.03.2013 по адм. дело № 1183/2013 на ВАС, като противоконституционна във връзка с решение № 5 на КС на РБ - ДВ, бр. 30 от 2012г., с което беше обявена за противоконституционна разпоредбата на чл. 61с, ал. 4 от ЗМДТ. Освен това, чл. 58, ал. 5 от Наредбата е идентичен с чл. 61с, ал. 5 от ЗМДТ, който също е обявен за противоконституционен с посоченото решение на Конституционния съд.

В тази връзка, съществуването на ал. 5 на чл. 58 от Наредбата е безпредметно и противоконституционно, с оглед на което и следва да бъде отменена.

3.3. Мероприятията, включени в общинската програма за развитие на туризма, са определени в чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма. Разпоредбата на чл. 59 от Наредбата има за цел нормативно да определи, че приходите от

туристическия данък се разходват за мероприятията, включени в общинската програма за развитие на туризма. Тази цел се постига чрез препратка към съответната законова разпоредба, която препратка към настоящия момент обаче е неточна – вместо към чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма, Наредбата препраща към чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма, а в чл. 10 от Закона за туризма не съществува ал. 2, от една страна, а от друга страна – чл. 10 от Закона за туризма е неотносим към целта и смисъла на подзаконовата разпоредба, тъй като урежда правомощия на областния управител.

С оглед на това, предлагаме разпоредбата на чл. 59 от Наредбата да бъде изменена, като изразът **„чл. 10“** се заменя с изразът **„чл. 11“.**

ЦЕЛИ, КОИТО СЕ ПОСТАВЯТ:

Видно от горното, причина за приемането на Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет е приемането от законодателя на ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), изменящ и допълващ съответните разпоредби на ЗМДТ, водещи до необходимостта от унифициране на подзаконовия нормативен акт с този от по-висш ранг. Посоченото не е относимо единствено по отношение на предлаганите промени в глава втора, раздел VI от Наредбата, касаеща туристическия данък, причината за които е необходимостта от унифициране на терминологията с разпоредбите на Закона за туризма и корекция на неправилни препратки от подзаконовия нормативен акт към закона.

Целите, които се поставят с приемането на измененията и допълненията в Наредбата, съвпадат с причините – унифициране на регулираната материя на подзаконово и законово ниво, както и изпълнение на делегирани от законодателя на местната власт конкретни правомощия в областта на регулирането и администрирането на местните данъци.

ФИНАНСОВИ И ДРУГИ СРЕДСТВА, НЕОБХОДИМИ ЗА ПРИЛАГАНЕТО НА НОВАТА УРЕДБА:

За прилагане на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет не са необходими допълнителни финансови средства от бюджета на Столична община, респективно измененията и допълненията на Наредбата не биха довели до увеличаване на разходите в засегната сфера на администриране на местните данъци.

ОЧАКВАНИ РЕЗУЛТАТИ:

Очакваните резултати от приемане на Наредбата, наред с изложените в пункт I по-горе относно привеждане в съответствие със закона на подзаконовия нормативен акт, са следните:

1. Увеличение на приходите в общинския бюджет от местни данъци:

1.1. Въвеждането от законодателя на диференциран размер на данъка по чл. 22 от ЗМДТ, дори и при определен от Столичен общински съвет допустим от законодателя минимум, ще доведе до по-висок размер на постъпленията от данъка върху недвижимите имоти, доколкото собствениците на недвижими имоти, находящи се на територията на град Банкя и квартал Панчарево, които имоти не са основно жилище, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване, ще заплащат увеличен размер на данъка от 5 на хиляда или 4,5 на хиляда върху данъчната оценка, в сравнение с досегашния размер от 1,875 на хиляда върху данъчната оценка.

При определяне от Столичния общински съвет на минималните размери на данъка по чл. 22 т.2 за град Банкя, квартал „Панчарево“ и природен парк „Витоша“, анализът по данни от данъчната система на Столична община показва че в гр. Банкя ще бъдат засегнати 14 152 партиди, а в квартал „Панчарево“ 677 партиди.

Финансовият ефект в лева върху приходите от данък недвижими имоти (ДНИ) при приемане от Столичен общински съвет на минималните нива е обобщен в следната таблица

	ДНИ 2018	**ДНИ 2019**	**Разлика**	**Средно увеличение на партида**
Гр. Банкя	141 574	339 772	198 198	14
Кв. Панчарево	2 332	5 596	3 264	4.8

1.2. С въвеждането на ал. 3 на чл. 19 от Наредбата и нейният евентуален положителен ефект за преустановяване на практиките на недобросъвестно деклариране на повече от едно основно жилище, също би се постигнал по-висок приход от данъка върху недвижимите имоти.

1.3. Същото важи и по отношение на данъка върху наследствата, което би се постигнало с въвеждането на института на служебно откриване на партида на наследствения недвижим имоти по новата ал. 2 на чл. 25 от Наредбата, избягвайки неблагоприятните последици за общинския бюджет от бездействието на наследниците и заветниците.

1.4. Доколкото не се предлагат изменения и допълнения на Наредбата в частта, касаеща данъка върху превозните средства, очакваните резултати от прилагането му съобразно измененията и допълненията в ЗМДТ са неотносими към настоящия Доклад.

2. Облекчаване на административната тежест за гражданите.

С измененията и допълненията на ЗМДТ, които намаляват случаите, в които гражданите са длъжни да подават данъчна декларация, се постига намаляване на административната тежест за гражданите.

3. С изключение на измененията и допълненията, касаещи данъка върху превозните средства и данъкът по чл. 15 ал. 2 от предлагания текст на Наредбата, всички останали изменения и допълнения на Наредбата няма да бъдат свързани с възникването на разходи за гражданите.

4. Както вече беше посочено по-горе в този Доклад, причините и целта на предлаганите изменения и допълнения на Наредбата е необходимостта на унифициране на Наредбата с императивните разпоредби на ЗМДТ, както е изменен и допълнен със ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.).

С оглед на това, не само по отношение на мотивите за приемането на измененията и допълненията, но и от гледна точка на очакваните резултати, включително и финансовите такива, органите на местно самоуправление са длъжни да се съобразяват с волята на законодателя, изразена в първоначалния проект на ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) и в множеството предложения от народни представители за изменения и допълнения към него, поради което и настоящият Доклад препраща към тях - https://www.parliament.bg/bg/bills/ID/78237/.

АНАЛИЗ ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ:

Разпоредбите на настоящата Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет са съобразени с действащото законодателство, както и с приложимото първично и вторично право на ЕС и не противоречат на релевантни императивни разпоредби.

ОБЩЕСТВЕНО ОБСЪЖДАНЕ

Съгласно чл. 26 ал. 4 от Закона за нормативните актове (ЗНА), общовалидният срок за провеждане на обществени консултации за обсъждане на изменение и допълнение в нормативен акт, е не по-кратък от 30 дни. Същевременно законодателят предвижда при изключителни случаи този срок да бъде не по-кратък от 14 дни, при наличие на мотиви в доклада към Проекта за изменение и допълнение на нормативния акт.

Необходимо е, в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на Столична община във връзка с чл. 26, ал. 2 и 3 от ЗНА всички документи, с оглед на които ще се провеждат консултациите, както и постъпилите становища да бъдат публикувани на единния електронен портал към интернет страницата на Столична община.

Съгласно чл. 14 от Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на Столична община, следва да се даде срок за предоставяне на писмени становища и коментари от всички заинтересовани страни.

С оглед спецификата на материята следва да се приеме, че настоящата хипотеза попада в изключенията. Както е изложено по-горе в Доклада, липсата на изменение в разпоредбите на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет до края на 31.12.2018 г. ще доведе до невъзможност да се осъществи законодателната воля в материята на местните данъци.

Тъкмо това обстоятелство, както и подробното изложение по-горе, налага да се приеме, че срокът за изпращане на писмени становища следва да бъде ограничен до 14 дни, тъй като по общите правила срокът ще изтече след 31.12.2018 г., което ще осуети възможността измененията в ЗМДТ да бъдат адекватно приложени през 2019-та година на територията на Столична община.

На основание чл. 141, ал. 3 от Конституцията на Република България, чл. 8 от Закона за нормативните актове, чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, както и на основание чл. 76, ал.3 и чл. 79 от Административнопроцесуалния кодекс

С Т О Л И Ч Н И Я Т О Б Щ И Н С К И С Ъ В Е Т

Р Е Ш И :

I. Приема Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, приета с Решение № 83 по Протокол № 7/28.02.2008 г. и разгласена на 7.03.2008 г., поправка на чл. 41, ал. 1 с Решение № 113 от 6.03.2008 г.; разгласена на 7.03.2008г., (изм. и доп. с Решение № 828 по Протокол № 28 от 18.12.2008 г., Решение № 32 по Протокол № 30 от 29.01.2009 г., Решение № 766 по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., Решение № 3 по Протокол № 81 от 13.01.2011 г., Решение № 65 по Протокол № 5 от 22.12.2011 г., Решение № 700 по Протокол № 54 от 19.12.2013 г., Решение № 132 по Протокол № 78 от 12.03.2015 г., доп. - Решение № 674 по Протокол № 23 от 29.09.2016 г.), съгласно Приложение № 1.

Настоящето решение е прието на ___ заседание на Столичния общински съвет, проведено на _____ 20__ г., Протокол № _____ от _____ 20__ г. и е подпечатано с официалния печат на Столичния общински съвет.

Председател на Столичния общински съвет:

Елен Герджиков

Юрист от Администрацията на СО:

ПРИЛОЖЕНИЕ №1

Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет

(приета с Решение № 83 по Протокол № 7/28.02.2008 г. и разгласена на 7.03.2008 г., поправка на чл. 41, ал. 1 с Решение № 113 от 6.03.2008 г.; разгласена на 7.03.2008г., изм. и доп. с Решение № 828 по Протокол № 28 от 18.12.2008 г., Решение № 32 по Протокол № 30 от 29.01.2009 г., Решение № 766 по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., Решение № 3 по Протокол № 81 от 13.01.2011 г., Решение № 65 по Протокол № 5 от 22.12.2011 г., Решение № 700 по Протокол № 54 от 19.12.2013 г., Решение № 132 по Протокол № 78 от 12.03.2015 г., доп. - Решение № 674 по Протокол № 23 от 29.09.2016 г.)

§1. В чл. 7, ал. 1, след думата **„сгради“** се слага запетая и се добавя изразът **„самостоятелни обекти в сгради“**.

§2. В чл. 9, след израза **„вещно право“** се добавя изразът **„на ползване“**.

§3. В чл. 10, след цифрата **„10“** се добавя **„(1)“**.

§4. В чл. 10, ал. 2, след израза **„вещно право“** се добавя изразът **„на ползване“**.

§5. В чл.15 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст на чл. 15 става ал. 1 и в него след израза **„недвижимите имоти“** се слага запетая и се добавя изразът **„с изключение на недвижимите имоти по ал. 2“**, след който се слага запетая.

2. Създава нова ал.2 със следното съдържание:

„(2) Размерът на данъка върху жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, се определя както следва:

1. за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в списъка по ал. 2) - 5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот;

2. за имотите, включени в списъка по ал. 2, извън тези по точка 1 - 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.“

§6. В чл. 19 се създава нова алинея (3), със следното съдържание:

„(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.“

§7. Чл.20 добива следната редакция:

„Чл.20. Условие за определяне на данъка е наличието на подадена декларация и/ или информация, постъпила/-и по реда на чл.14, чл.15, ал.3-7 и чл.51 от Закона за местните данъци и такси.”

§8. В чл.21, думите **„При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19, предявяват правото си”** се заменят с думите **„Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или”.**

§9. В чл.25 прави следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст на чл. 25 става ал. 1.

2. Създава нова ал.2 със следното съдържание:

„(2) В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1, след изтичането на срока по ал. 1, служителят по чл. 5, ал. 1 образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.“

§10. В чл.30 прави следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст на чл. 30 става ал. 1.

2. Създава нова ал.2 със следното съдържание:

„(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.“

§11. Разпоредбата на чл. 37, ал. 2 се изменя, като в първото изречение се заличава изразът **„в останалите случаи“**, а във второто изречение след думата **„имуществото“** се слага препинателен знак точка, а препинателният знак

запетая и изразът **„след подаване на декларация по чл. 49, ал. 3 от закона“** се заличават.

§12. Точка 5 от чл. 40, ал. 3 се отменя.

§13. В член 42 се приема нов текст на разпоредбата на точка 3 със следното съдържание:

„3. за джетове – в размер на 100 лева за брой;“

§14. В член 42 от Наредбата се приема нов текст на разпоредбата на точка 5 със следното съдържание:

„5. за скутери – в размер на 2,70 лева за киловат;“

§15. В чл. 57, ал. 3 се заличава изразът **„средствата за подслон и“**.

§16. Алинея 5 на чл. 58 се отменя.

§17. В чл. 59, изразът **„чл. 10“** се заменя с израза **„чл. 11“.**

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 18. Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет на основание чл.5 ал.5 от Конституцията на Република България, чл. 37, ал. 3 от Закона за нормативните актове, чл. 78, ал. 3 от АПК, чл. 22, ал. 2 от ЗМСМА и чл. 113, ал. 1, във връзка с чл. 12, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на СОС се разгласява чрез обявяване на сайта на Столичния общински съвет: (https://council.sofia.bg) и влиза в сила от 01.01.2019 г.

§ 19. На основание § 40 от ПЗР на ЗИД на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ. бр.98/ 27.11.2018г.), за 2019г., данъкът върху превозните средства се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл.55, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ПРОЕКТА ЗА НОРМАТИВЕН АКТ И ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА.

[illegible]	
Институция: Столичен общински съвет	**Нормативен акт: Проект за Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет**
Контакт за въпроси: r.davidova@sofia.bg	**Телефон:**

1. Дефиниране на проблема:

1. Актуалната редакция на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет *(Приета с Решение № 83 по Протокол № 7/28.02.2008 г. и разгласена на 7.03.2008 г., поправка на чл. 41, ал. 1 с Решение № 113 от 6.03.2008 г.; разгласена на 7.03.2008 г., изм. и доп. с Решение № 828 по Протокол № 28 от 18.12.2008 г., Решение № 32 по Протокол № 30 от 29.01.2009 г., Решение № 766 по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., Решение № 3 по Протокол № 81 от 13.01.2011 г., Решение № 65 по Протокол № 5 от 22.12.2011 г., Решение № 700 по Протокол № 54 от 19.12.2013 г., Решение № 132 по Протокол № 78 от 12.03.2015 г., доп. - Решение № 674 по Протокол № 23 от 29.09.2016 г.)* не е съобразена с последните изменения и допълнения на Закона за местните данъци и такси, обн. ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г. (в сила от 01.01.2019 г.).

На първо място, законодателят е прецизирал досега съществуващите редакции на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от ЗМДТ. В разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ като обект на данъчно облагане са посочени изрично и „самостоятелните обекти в сгради“. В случая, **не става въпрос за разширяване на кръга на обектите, които подлежат на данъчно облагане, тъй като те се облагат и по досега приложимия режим**. На следващо място, с оглед отстраняване на съмнение, което възниква при езиковото тълкуване на употребеното в чл. 12, ал. 1 ЗМДТ понятие „**ограничено вещно право“, законодателят е прецизирал терминологията, като е посочил, че се касае за ограниченото вещно право на ползване**. В конкретната разпоредба е предвидено, че при съпритежание на право на собственост или ограничено вещно право на ползване, всяко от лицата дължи данък, съответен на неговата идеална част от вещното право. В разпоредбата на ал. 2 се изяснява, че и едно от лицата, на които общо е учредено право на ползване, може да заплати размера на данъка за целия имот за сметка на останалите.

С измененията, предвидени в § 39, т. 6 от ЗИД на ЗКПО (ДВ, бр. 98 от 27.11.2018 г.), чрез новата разпоредба на чл. 22, т. 1 и 2 от ЗМДТ се въвежда задължение за общинския съвет **да определи с наредба конкретния размер на дължимия местен данък за недвижими имоти,** които не са основно жилище, не се отдават под наем и не са регистрирани като място за настаняване, **попадащи в териториалния обхват на курортните местности в рамките на съответната община**, които до момента не са били изрично посочени в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет.

Наред с това, за Столичния общински съвет **възниква задължение да приведе в съответствие с изменената редакция на чл. 14, ал. 2 и 3 от Закона за местните данъци такси** разпоредбите на Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет.

Също така се налага допълнение на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет **с оглед съобразяване на новосъздадената ал. 3 към чл. 25 от Закона за местните данъци и такси**, съгласно която при установено деклариране на повече от едно основно жилище, данъчните облекчения, приложими по отношение на него, не се прилагат и местният данък се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Предвид измененията в разпоредбите на чл. 14 от Закона за местните данъци и такси, както и създаването на нова ал. 2 към чл. 37 ЗМДТ, **с които се възлагат задължения за служителите на местната администрация във връзка с местния данък върху наследствата**, се налага изменение на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет. То следва да предвиди конкретния ред, по който да се определят новите задължения и правомощия на администрацията на Столична община с оглед дължимия местен данък върху наследството.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

1.1. В Държавен вестник, бр. 98 от 27.11.2018 г., бяха обнародвани последните изменения и допълнения на Закона за местните данъци и такси, които влизат в сила от 01.01.2019 г.

Това налага и привеждане на действащата на територията на Столична община Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет в съответствие с променените законодателни изисквания.

На първо място е необходимо да бъде допълнена разпоредбата на чл. 7 от Наредбата, за да бъде в унисон с приетото от законодателя прецизиране на терминологията в разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ. В разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ като обект на данъчно облагане са посочени изрично и „самостоятелните обекти в сгради". В случая, изменението на чл. 7 от Наредбата не се налага с оглед промяна на **кръга на обектите, които подлежат на данъчно облагане, тъй като те се облагат и по досега приложимия режим, а единствено с оглед цялостно прецизиране на правната уредба на законово и подзаконово ниво.**

На следващо място, с оглед отстраняване на съмнение, което възниква при езиковото тълкуване на употребения в чл. 12, ал. 1 ЗМДТ понятие **„ограничено вещно право", законодателят е прецизирал терминологията, като е посочил, че се касае за ограниченото вещно право на ползване**. В конкретната разпоредба е предвидено, че при съпритежание на право на собственост или ограничено вещно право на ползване, всяко от лицата дължи данък, съответна на неговата идеална част от вещното право. В разпоредбата на ал. 2 се изяснява, че и едно от лицата, на които общо е учредено право на ползване, може да заплати размера на данъка за целия имот за сметка на останалите. Това положение следва да бъде отразено недвусмислено и в Наредбата, с оглед на което се предлага и допълване на чл. 9 и чл. 10, ал. 2 в посочения от законодателя смисъл.

Актуалната редакция на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет се нуждае от допълване, за да отговори на новите и изменените разпоредби на чл. 14 от Закона за местните данъци и такси. В чл. 14, ал. 2

законодателят е предвидил, че не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък на новопостроени сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Също така, не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по реда на чл. 44 и сл. ЗМДТ. Досегашната разпоредба на чл. 14, ал. 3 ЗМДТ става чл. 14, ал. 5, като изменението в нея възлага на собственика на недвижим имот, в който е извършено преустройство и промяна на предназначението да уведоми общината по реда и в срока по чл. 14, ал. 1, т.е. чрез подаване на данъчна декларация.

Предлаганите изменения в Наредбата са свързани с изменение на редакцията на понастоящем действащия чл. 20 от нея, така че да отговорят на законодателните промени. Наред с другите предвидени промени, законодателят е въвел изискване съответният **общински съвет да определи с наредба размер на данък за жилищни имоти, за които до момента не се е прилагала диференцирана данъчна ставка**. В разпоредбата на чл. 22 ЗМДТ (в редакцията, която влиза в сила след 01.01.2019 г.) е предвидено, че жилищните имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници (приет с РМС № 153/24.02.2012 г.), които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по см. на Закона за туризма, подлежат на данъчно облагане с по-висок размер на данъка (арг. чл. 22, т. 2 ЗМДТ в редакцията, която влиза в сила след 01.01.2019 г.). Законодателят е диференцирал границите на данъчната ставка в зависимост от това дали конкретният недвижим имот се намира в курорт от национално или от местно значение. С изменението е предвидено, че се дължи данък в размер на 5 до 7 хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в посочения по-горе списък (така чл. 22, т. 2, б. „а“ ЗМДТ в редакцията след 01.01.2019 г.). Също така, с изричната разпоредба на чл. 22, т. 2, б. „б“ ЗМДТ се определя данъчна ставка от 4,5 до 6 на хиляда върху данъчната оценка за онези недвижими имоти, които са включени в Списъка на курортите, но съответният курорт е от местно значение.

Наложително е и извършване на допълнение към Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет с оглед съобразяване на новосъздадената ал. 3 към чл. 25 от Закона за местните данъци и такси, съгласно която при установено деклариране на повече от едно основно жилище, данъчните облекчения, приложими по отношение на него, не се прилагат и местният данък се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища. Законодателят цели да стимулира гражданите към отговорно и добросъвестно деклариране на техните недвижими имоти, като допуска при притежаване на повече недвижими имоти един от тях да бъде посочен като основно жилище. Това води до редукция на дължимия местен данък за т.нар. основно жилище в размер на 50 % (чл. 25, ал .1 ЗМДТ). Това обстоятелство е отразено и в актуалната редакция на чл. 19, ал. 1 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет. Същевременно, подобна стимулираща мярка се използва превратно от някои граждани, които декларират повече от едно жилище като основно, като се ползват от привилегията по чл. 25, ал. 1 ЗМДТ. За да се намали подобна злоупотреба с право, законодателят е въвел изричното правило (чл. 25, ал. 3 ЗМДТ, в сила от 01.01.2019 г.), че при подобен случай данъкът върху всички недвижими имоти се дължи в пълен размер за целия период, през който те едновременно са посочени като

„основни“. Чрез премахване на привилегията по чл. 25, ал. 1 ЗМДТ законодателят се стреми да ограничи подобни случаи на злоупотреба. Това положение следва изрично да бъде предвидено и на подзаконово ниво, с оглед на което е и предлаганото изменение в чл. 19, ал. 3 от Наредбата.

Също така следва да се вземат предвид и приетите изменения в разпоредбата на чл. 14, ал. 6 от Закона за местните данъци и такси, както и създаването на нова ал. 2 към чл. 37 ЗМДТ, с които се възлагат задължения за служителите на местната администрация във връзка с местния данък върху наследствата. Така, чл. 14, ал. 6 ЗМДТ предвижда при неподаване в срок на декларация от наследниците (когато местен данък върху наследствата е дължим), служител на общинската администрация образува партида за наследения имот, въз основа на данните, наличния в общината и в регистъра на населението. От своя страна, разпоредбата на чл. 37, ал. 2 ЗМДТ предвижда компетентност за служител на общинската администрация да определи размер на дължимия данък върху наследствата и да го съобщи на наследниците и заветниците. С оглед на тези законодателни изменения се налага и изменение на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет. То следва да предвиди конкретния ред, по който да се определят новите задължения и правомощия на администрацията на Столична община с оглед дължимия местен данък върху наследството.

Основният аргумент, който обосновава необходимостта от предприемане на изменение на разпоредбите на актуалната Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет произтича преди всичко от законодателно предвиденото задължение подзаконовият нормативен акт, вкл. и този, приет от орган на местното самоуправление, да съответства по смисъл и съдържание с правната уредба на нормативния акт, по приложението на който първият е приет. В този смисъл е предвиденото от законодателя съотношение между юридическата сила на актовете, уредено в разпоредбата на чл. 8 от Закона за нормативните актове, съгласно която всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

На следващо място, необходимостта от изменение на разпоредбите на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет произтича от спецификата на уредената правна материя, а именно – местни данъци и такси. Самият конституционен законодател е предоставил компетентността за определяне на размера на местните данъци и такси на органите на местното самоуправление, видно от разпоредбата на чл. 141, ал. 3 от Конституцията на Република България, съгласно която общинският съвет определя размера на местните данъци при условия, по ред и в границите, установени със закон.

На свой ред, тази конституционна норма намира своето проявление в разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, съгласно която Общинският съвет определя с наредба размера на данъците при условията, по реда и в границите, определени със Закона. Налице е пример за законодателна делегация, чиято цел е да се повиши справедливостта при определяне на размера на местния данък за съответната община. Компетентният орган да определи точния размер на данъчната ставка в настоящата хипотеза е Столичният общински съвет. Поради това, в случай, че Столичният общински съвет не предприеме процедура по привеждане в съответствие на разпоредбите в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет с измененията в Закона за местните данъци и такси, ще е налице

неизпълнение на конституционно уредено задължение за органите на местното самоуправление да съдействат за адекватно провеждане на данъчната политика в Република България. Този извод е изцяло валиден, но дотолкова, доколкото поради специфични съображения, законодателят държи сметка за комплексността на определена материя, по отношение на която делегира правомощия на органите на местно самоуправление, водеща до необходимост за евентуално по-продължителен процес на приемане на подзаконовата нормативна уредба и в тази връзка изрично предвижда законова норма, уреждаща последиците от липсата на подзаконова регламентация на материята за съответен период от време.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

На първо място следва да се отбележи, че конкретната причина за предприемане на обсъжданото изменение не произтича от наличието на проблеми при правоприлагането. Предлаганото изменение не е предназначено да отстрани несъвършенства в правната уредба с оглед повишаване на нейната целесъобразност, а е израз на йерархия между отделните нормативни актове, установена още при приемане на Закона за нормативните актове (през 1973 г.). Разпоредбата на чл. 8 ЗНА изисква наредбите, приети от съответния общински съвет, да са съобразени със съдържанието на разпоредбите на нормативния акт от по-висока степен.

На следващо място, с оглед спецификата на материята – местни данъци и такси, следва да бъде взето предвид и друго съображение. Известно е, че по отношение на местните данъци и такси е налице особен законодателен подход, уреден преди всичко в Глава VII от Конституцията на Република България, озаглавена „Местно самоуправление и местна администрация“. Законодателят се стреми да отчита обективно съществуващите на територията на Р. България разлики в социално-икономически аспект и поради това урежда бланкетно размера на дължимия данък, като последващата детайлизация и конкретизация на данъчната ставка е предоставена на отделните общински съвети.

С оглед тези съображения, актуалната редакция на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет не може да продължи да се прилага в досегашния ѝ, непроменен вид. Необходимо е да бъдат извършени изменения в нея, като предложението е чл. 15 от Наредбата да бъде допълнен, за да се отчете законодателната промяна в областта на данъчното облагане в ЗМДТ. De lege lata, това обстоятелство не е и няма как да е съобразено и поради това изменението и допълването на Наредбата е от особено значение.

Също така заслужава да се изтъкне, че несъответствието между текста на Наредбата на Столичния общински съвет и разпоредбите на ЗМДТ в редакцията след 01.01.2019 г. не би могло да бъде преодоляно при запазване на съществуващото законодателство. Нито въвеждането на промяна в организацията на работа, нито прилагането на нови технологични възможности са надлежните способи за преодоляване на съществуващото несъответствие.

Горният извод не е приложим по отношение на измененията и допълненията на ЗМДТ, в частта относно данъка върху превозните средства, предвид наличието на

изричната разпоредба на § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.).

2. Цели:

Основната цел на предлаганото изменение е да приведе в съответствие с нормативните изисквания съдържанието на Наредбата на Столичния общински съвет с последните промени в ЗМДТ. Без да се осъществи това изменение, регулативният ефект на разпоредбите на ЗМДТ в редакцията след 01.01.2019 г. не би могъл да се осъществи по друг начин, с изключение на измененията и допълненията в ЗМДТ, касаещи данъка върху превозните средства, предвид разпоредбата на § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.). Тъкмо с оглед тази зависимост целта на предлаганото изменение следва да съвпада с целта на предприетите от законодателя изменения и допълнения на ЗМДТ.

Така например, определянето на конкретен размер на т.нар. „данък курорт“ в чл. 15 от Наредбата от Столичния общински съвет е в изпълнение на задължението, предвидено в разпоредбата на чл. 22 ЗМДТ.

Сред най-важните причини за въвеждане на този данък законодателят е посочил намерението да се преодолее сега съществуващата неравнопоставеност между собствениците на недвижими имоти, включени в Списъка на курортите в Република България. В курортните области, попадащи в административните граници на Столична община (гр. Банкя и кв. Панчарево), има недвижими имоти, които не са посочени като основно жилище за данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване. Собствениците им считат, че не са задължени за заплащат за тях данъци, които се дължат по реда на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ и, съответно, чл. 7 от Наредбата.

Предприетото от законодателя изменение на разпоредбата на чл. 22 ЗМДТ е насочено спрямо онези данъчно задължени лица, които от една страна притежават и друго, основно жилище, но наред с него са титуляри на правото на собственост върху жилище в курортна местност, което не се отдава под наем и не е регистрирано като място за настаняване.

Самият законодател е посочил в мотивите към изменението на Закона за местните данъци и такси (https://www.parliament.bg/bg/bills/ID/78237/), че по този начин ще се приобщят по-широк кръг граждани, собственици на недвижими имоти в курортите, към финансиране на публичните функции на местната власт по поддържане на наличния курортен ресурс. Поначало, поддръжката на съответните курортни местности е задължение за съответната община. Ефективното му изпълнение предполага и повишени разходи от страна на местната власт, за да се осигури запазването, поддържането и облагородяването на подобни обекти, чиято обществена значимост е без съмнение. Всяка курортна местност е ограничена като площ, което налага и нейните предимства следва да бъдат използвани разумно. Следва да се възприеме начин на използване, който да не е вреден за природата, но и да създава възможност за достъп на по-голяма част от обществото до курортните ресурси. Незаинтересоваността на собствениците на недвижими имоти в тези курорти, осуетява достъпа до тях и с оглед на това законодателят е предвидил диференцирана данъчна ставка, приложима спрямо тези лица.

Също така, предложените изменения в разпоредбата на чл. 19, ал. 3 от Наредбата следват заявената от законодателя крайна цел да се осуети в значителна степен злоупотребата с деклариране на повече от едно жилище като основно.

С § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) законодателят приема изключение от общото правило в областта на данъчната политика, данъчните закони да се приемат в предходната година, като определя, че за 2019 г. размерите на данъка върху превозните средства се определят от общинските съвети в срок до 31 януари 2019 г. Също така, държейки сметка, че не за всички общини е обективно възможно да бъде направен необходимият изчерпателен, всеобхватен и детайлен анализ на ефекта от промените, респективно да бъде определен размер на данъка, който от една страна да отговаря на нуждите на общинските бюджети, а от друга страна, да е съобразен и с интересите на гражданите, законодателят изрично постановява, че в случай на липса на определени нови размери до 31.01.2019 г., за 2019 г. данъкът върху превозните средства се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси. Поради това, доколкото е налице изрична законова разпоредба, определяща конкретно приложими размери на данъка върху превозните средства за 2019 г., не е налице необходимост от приемане на изменения и допълнения в Наредбата, изрично отразяващи измененията и допълненията на ЗМДТ, направени с разпоредбите на § 39, т. 13, 15, 16, 17 и 18 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.).

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Заинтересованите страни от изменението на Наредбата са:

Заинтересовани страни от проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет са гражданите и юридически лица – данъчно задължени лица по ЗМДТ, както и самата Столична община, в чийто бюджет постъпват приходите от местните данъци.

4. Варианти на действие

Вариант за действие № 1 „Без действие“

При този вариант съществуващото положение се запазва без промяна. При него не се приемат изменения в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет. Това от своя страна води до неизпълнение на законово предвиденото задължение за съобразяване на йерархията на нормативните актове в Република България. По отношение на данъка върху превозните средства, предвид изричната разпоредба на § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), приемането на съответните изменения и допълнения на Наредбата, включително конкретни размери на компонентите по данъка, не би създало правни проблеми, доколкото законодателят изрично е предвидил действие на минимума по ЗМДТ. Не така обаче стоят нещата с диференцираният размер на данъка по чл. 22. Съгласно чл. 1, ал. 3 от ЗМДТ *„Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година“*, а съобразно чл. 1, ал. 4 от ЗМДТ *„Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на*

годината.“ Видно от тези разпоредби, изпълнението на волята на законодателя за диференцирано облагане за 2019 г. с по-висок размер на данъка върху недвижимите имоти на съответните имоти, попадащи в обхвата на чл. 22, т. 2, буква „а“ и „б“ от ЗМДТ, се предпоставя от изричното определяне на конкретен размер на данъка от Столичния общински съвет в срок до 31.12.2018 г., посредством изменение и допълнение на Наредбата. Липсата на изрично решение на Столичен общински съвет в този смисъл в срок до 31.12.2018 г. би създало нормативна празнина, доколкото от една страна такова решение и за 2019 г. не би могло да бъде прието след 31.12.2018 г., поради изричната забарана на чл. 1, ал. 4 от ЗМДТ, а от друга страна не може да се направи безусловен правен извод, че при липса на решение на Столичен общински съвет за изменение на тази част от Наредбата, биха се прилагали минималните размери по ЗМДТ, доколкото чл. 1, ал. 3 от ЗМДТ препраща към действащия размер за „предходната година“, а не към минимума по ЗМДТ.

Вариант за действие № 2 „Приемане на изменения в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет“

При този вариант се постигат заложените цели, а именно: съобразяване на разпоредбите на Наредбата с новата редакция на Закона за местните данъци и такси; повишаване на приходите, включително за поддръжка или подобряване на съществуващата инфраструктура в курортните местности; евентуално популяризиране на Столична община като туристическа дестинация; намаляване на административната тежест за гражданите чрез редуциране на случаите, изискващи подаване на данъчна декларация..

5. Негативни въздействия:

Вариант 1 „Без действие“

Най-съществено негативно въздействие при липса на активност е свързано с неизпълнение на предвиденото в изменената редакция на чл. 22 ЗМДТ съответният общински съвет (в конкретния случай Столичният общински съвет) да определи конкретния размер на данъчната ставка, която се дължи върху горепосочените недвижими имоти.

Последиците от подобно бездействие са свързани преди всичко с невъзможност да бъде определен размера на данъка върху недвижимите имоти, а оттам – и невъзможността той да бъде наложен и събран. Основният проблем произтича от обстоятелството, че законодателят е определил единствено границите, в рамките на които съответният общински съвет да определи конкретния размер на дължимия данък. Както е известно, в България принципът на законоустановеност на данъците е гарантиран от Конституцията в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 КРБ, съгласно която гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон, съобразно техните доходи и имущество. Това основополагащо положение е последователно прокарано и по отношение на материята на местните данъци. Във връзка с тях, законодателят е възприел особен подход, който е предвиден в разпоредбата на чл. 141, ал. 3 КРБ. Общинският съвет следва да определи конкретния размер на дължимия местен данък. Това положение е възпроизведено и в разпоредбите на Закона за местните данъци и такси. Следва да се има предвид обаче, че законодателят последователно прилага принципа на предвидимостта при уреждане и заплащане на дължимите данъци от гражданите и юридическите лица. Това положение е изцяло

приложимо и с оглед местните данъци и такси. Така, съобразно разпоредбата на чл. 1, ал. 4 ЗМДТ не се допуска изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината. Очевиден е стремежът на законодателя да внесе стабилност и предвидимост в този вид публични задължения.

С оглед действието на тази разпоредба е наложително да се пристъпи към изменение на разпоредбите на действащата Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет. Следва да се има предвид, че изменението на Наредбата следва да бъде осъществено в рамките на настоящата календарна година, до 31.12.2018 г. В противен случай, законодателната цел, осъществена чрез изменението на чл. 22 ЗМДТ, се оказва негодна да бъде ефективно приложена на територията на гр. София.

Видно от редакцията на чл. 22 ЗМДТ (в сила от 01.01.2019 г.), законодателят се е ограничил само до това да посочи, че собствениците на недвижимите имоти, попадащи в пределите на курортните зони, които не ги използват по ефективен начин с оглед техните предимства, подлежат на облагане с по-висока данъчна ставка, отколкото собствениците на недвижими имоти, които се използват, отдават под наем или са регистрирани като места за настаняване и е определил граници, в рамките на които общинският съвет да фиксира конкретния размер на данъчната ставка. В случая не е налице нарушение на чл. 60 КРБ, тъй като данъкът е законоустановен със всички негови индивидуализиращи белези в правна норма на закон (чл. 22 ЗМДТ в редакцията от 01.01.2019 г.) Изрично са предвидени данъчно задължените лица; вида имоти, с оглед на които се дължи данък, както и границите на данъчната ставка. Този законодателен подход цели повишаване на справедливостта при определяне на конкретния размер на данъчната ставка, като се съобразят всички фактори на съответната община, най-вече от демографски, социален и икономически аспект.

Що се касае до неприемане на другите предлагани изменения, при тях също се наблюдават значителни негативни последици, произтичащи най-вече от несъвпадането на предвидените изисквания към данъчно задължените лица в правна норма на закон, от една страна, и в правна норма на Наредбата, от друга. Наличието на йерархия между нормативните актове прави наложително прилагане на правната норма на закон вместо правната норма на подзаконов нормативен акт. В случай, че тези промени не са отразени и в Наредбата, това единствено ще затрудни ефективното прилагане на Закона за местните данъци и такси на територията на Столична община.

Вариант 2 „Приемане на измененията в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет

Негативни въздействия от приемането на изменения в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет не са идентифицирани.

6. Положителни въздействия:

Вариант 1 „Без действие“

При този вариант ще продължи да действа актуалната редакция на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет. Това обстоятелство само по себе си няма положителни въздействия, тъй като при сегашното положение поставените от законодателя цели, с оглед на които са извършени и измененията в ЗМДТ, ще се окажат неизпълними, с изключение на уредбата на данъка

върху превозните средства, предвид изричната норма на § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.).

Вариант 2 „Приемане на изменения в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет“

Най-съществено положително въздействие на предлаганите изменения в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет се изразява в обстоятелството, че така приложимата подзаконова нормативна уредба в материята на местните данъци на територията на гр. София ще бъде приведена в съответствие с променените императивни изисквания на Закона за местните данъци и такси.

Наред с него могат да бъдат ясно откроени и други положителни въздействия.

Икономически въздействия

Последователното провеждане на законодателните изменения на подзаконово ниво ще доведе до увеличаване на постъпленията от местни данъци на територията на Столична община. За това обстоятелство способстват най-вече въвеждане на диференцирана данъчна ставка върху неизползваните имоти, попадащи в пределите на курортните местности.

При определяне от Столичния общински съвет на минималните размери на данъка по чл. 22 т.2 за град Банкя, квартал „Панчарево“ и природен парк „Витоша“, анализът по данни от данъчната система на Столична община показва че в гр. Банкя ще бъдат засегнати 14 152 партиди, а в квартал „Панчарево“ 677 партиди.

Финансовият ефект в лева върху приходите от данък недвижими имоти (ДНИ) при приемане от Столичен общински съвет на минималните нива е обобщен в следната таблица

	ДНИ 2018	ДНИ 2019	Разлика	Средно увеличение на партида
Гр. Банкя	141 574	339 772	198 198	14
Кв. Панчарево	2 332	5 596	3 264	4.8

Наред с това, въведеният от законодателя надежден метод за преодоляване на бездействието от страна на наследници и заветници относно подаване на данъчна декларация за определяне на дължимия местен данък върху наследствата, изразяващ се в компетентност на съответния общински служител да образува партида за наследения недвижим имот ще позволи да се избегне липсата на заплащане на дължимия данък.

Към положителните въздействия от икономическа гледна точка също така следва да бъде изтъкната и възможността за събиране на пълния размер на дължимия местен данък от онези данъчно задължени лица, за които се установи, че са декларирали повече от едно жилище като основно.

Като резултат, посочените обстоятелства ще позволят на Столична община да разполага с увеличен финансов ресурс.

Социални въздействия

Измененията в Наредбата ще доведат до облагоприятстване на интереса на обществото. Отделните граждани ще бъдат стимулирани да декларират добросъвестно основното си жилище, тъй като в противен случай ще изгубят преимуществото, което законодателно предвидената редукция с 50% на дължимия данък им предоставя.

7. Потенциални рискове:

Не са налице съществени потенциални рискове от приемане на предлаганите изменения и допълнения в разпоредбите на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет. С тях се унифицира подзаконовата нормативна уредба, в съответствие с последните законодателни изменения и допълнения в ЗМДТ. В допълнение, определянето на размера на данъка по чл. 15 ал. 2 от Наредбата е съобразно минимума, предвиден от законодателя.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

■ Ще се намали

☐ Няма ефект

С отразяването в Наредбата (чл. 20, чл. 21, ал. 2, чл. 37, ал. 2 и т.н.) на измененията и допълненията на ЗМДТ, които намаляват случаите, в които гражданите са длъжни да подават данъчна декларация, се постига намаляване на административната тежест за гражданите.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Не, не се налага въвеждане на нов регулаторен режим.

9. Създават ли се нови регистри?

Не. Предлаганото изменение в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет не налага създаване на нови регистри.

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

☐ Актът засяга пряко МСП

■ Актът не засяга МСП

Предлаганите изменения в разпоредбите на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет сами по себе си не засягат микро-, малките и средните предприятия. Те не поставят пречки пред свободната стопанска инициатива на посочените икономически образувания, нито пък въвеждат нов правен режим, който следва да бъде съобразен от тях. Както вече беше посочено по-горе, заинтересовани и засегнати правни субекти от предлаганите изменения са предимно физически лица.

☐ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

■ Не

12. Обществени консултации:

Предвид обстоятелството, че предлаганите изменения в Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет се предприемат с оглед привеждането ѝ в съответствие с изменените разпоредби на Закона за местните данъци и такси, от най-съществено значение е да не се допусне порок във фактическия състав по провеждане на обществените консултации и да се спазят предвидените формални изисквания в Закона за нормативните актове и Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на Столична община.

12.1. Необходимо е, на първо място, в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на Столична община във връзка с чл. 26, ал. 2 и 3 от ЗНА всички документи, с оглед на които ще се провеждат консултациите, както и постъпилите становища да бъдат публикувани на единния електронен портал към интернет страницата на Столична община.

12.2. На следващо място, съгласно чл. 14 от Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на Столична община, следва да се даде срок за предоставяне на писмени становища и коментари от всички заинтересовани страни. Поначало, срокът за изпращане на становища не може да бъде по-кратък от 30 дни, но с оглед конкретния случай е наложително да се приложи разпоредбата на чл. 14, ал. 2, изр. второ от Наредбата във връзка с чл. 26, ал. 4, изр. второ от ЗНА, където е предвиден по-кратък срок от 14 дни.

С оглед спецификата на материята следва да се приеме, че настоящата хипотеза попада в изключенията. Както е изложено по-горе в Доклада, липсата на изменение в разпоредбите на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет до края на 31.12.2018 г. ще доведе до невъзможност да се осъществи законодателната воля в материята на местните данъци.

Тъкмо това обстоятелство налага да се приеме, че срокът за изпращане на писмени становища следва да бъде ограничен до 14 дни, тъй като по общите правила срокът ще изтече след 31.12.2018 г., което ще осуети възможността измененията в ЗМДТ да бъдат адекватно приложени през 2019-а година на територията на Столична община.

12.3. Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на Столична община, *„При решения за приемане на нормативен акт и промени в него, от които се очакват значими последици, за приемане на стратегии, концепции и други актове за развитие и управление на Столична община или при решения за други обществено значими въпроси, касаещи по-голяма част от гражданите в различни райони на общината, вносителят на проекта определя необходимостта от провеждане на обществено обсъждане освен писмените консултации."* В конкретния случай, последиците от приемането на измененията и допълненията в Наредбата биха могли да бъдат определени като „значими" по смисъла на чл. 19, ал. 2 от Наредбата за провеждане на

обществени консултации на територията на Столична община. Въпреки това, безспорно е че не е необходимо провеждането на обществено обсъждане, заедно с писмените консултации, поради следните причини:

12.3.1. По отношение болшинството от измененията и допълненията на Наредбата, както вече беше посочено, причината са измененията и допълненията на ЗМДТ със ЗИД на ЗКПО, а целта е именно привеждане в съответствие на уредбата в Наредбата с нормативния акт от по-висш ранг. Казано с други думи, Столичен общински съвет действа в условията на „обвързана компетентност" и няма друга опция освен да приеме съответни изменения и допълнения на Наредбата, съответстващи на волята на законодателя.

12.3.2. Дори и в материята, при която Столичен общински съвет би могло да се приеме, че проявява оперативна самостоятелност – определяне размера на данъка, съобразно делегацията по чл. 22, т. 2 от ЗМДТ, видно от предложението, този размер се определя на допустимия от закона минимум, което обективно изключва възможността за съобразяване с евентуални възражения на граждани, доколкото в тази хипотеза Столичен общински съвет приема размер, който е възможно най-благоприятен за интереса на гражданите.

12.4. На последно място, след края на обществените консултации и преди разглеждане на проекта за решение на заседание на Столичен общински съвет следва да се изготви обобщена справка на постъпилите предложения, като справката следва да включва анализ на резултатите от процеса на обществено консултиране. Конкретното съдържание на анализа е посочено в разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от Наредбата.

Примерният график би могъл да изглежда по следния начин:

- 04.12.12.2018 г. – публикуване на всички документи, с оглед на които се провеждат обществени консултации, на единния електронен портал на Столична община;
- 05.12.2018 г. - 18.12.2018 г. – Провеждане на писмени консултации (предложения и становища) (14 -дневен срок);
- 19.12. 2018 г. – Публикуване на обобщена справка за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения..
- 20.12.2018 г. – Приемане на решението на заседание на Столичния общински съвет.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☐ Да

■ Не

Изменението на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет е обусловено от нормативен акт на вътрешното право, а

именно от измененията в Закона за местните данъци и такси, които влизат в сила от 01.01.2019 г.
14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт: **Име и длъжност: Даниел Делев, ВрИД Директор на дирекция „Общински приходи“** **Дата: 03.12.2018** **Подпис:**